

MAISON & OBJET

Cinci exemple de (re)interpretare a trecutului ca element esențial al proiecției designului (de) viitor, reperate în cadrul evenimentului parizian.

CASĂ PE MALUL DUNĂRII

Un proiect sculptural, în perfect acord cu silueta deluroasă și împădurită a celor două maluri ale fluviului.

DOSAR: RECONVERSII

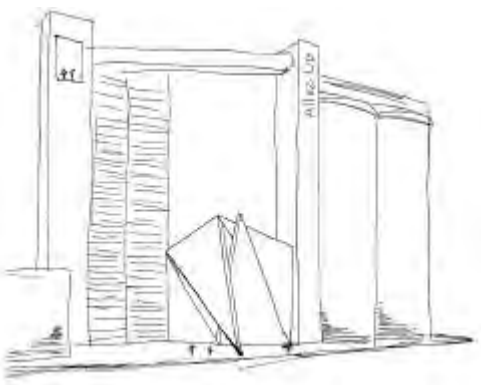
Reutilizări creative ale clădirilor istorice, în patru proiecte: Bombay Sapphire, Shepherds Bush, Allez Up și The Bridge.

M1. ATELIERUL

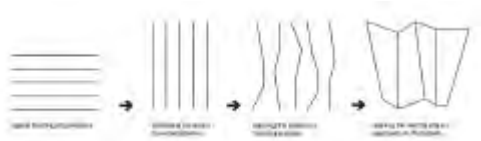
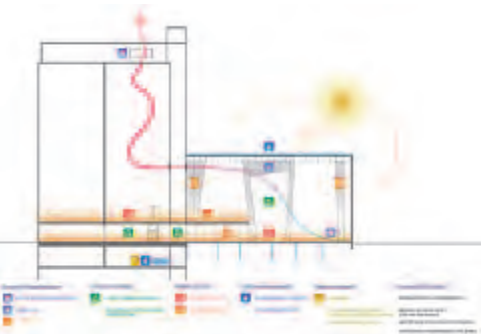
Un spațiu modern de degustare, documentare și creație dedicat enologilor. La Crama Murfatlar.

ALLEZ UP

Ce funcțiuni noi ar putea primi patru silozuri abandonate? O sală de cățărare poate nu ar fi primul răspuns care ne vine în minte, dar arhitecții de la Smith Vigeant Architectes au reușit să ne convingă că ar putea fi o soluție de mare succes.

TEXT: Ioana Diaconu ■ FOTO: Stéphane Brugger

■ **PROIECT**
Smith Vigeant Architectes
Echipa: Daniel Smith, Karine Renaud,
Anik Malderis, Étienne Penault, Cindy Neveu,
Mélanie Quesnel, Stéphan Vigeant

■ **SUPRAFAȚA CONSTRUITĂ**
1 220 mp

■ **LOCAȚIE**
Montreal, Canada

PERIOADA INDUSTRIALĂ CÂNDVA ÎNFLORITOARE din zona de sud-vest a Montrealului a lăsat în urmă un peisaj neobișnuit, populat de situri industriale. Printre acestea se numără patru silozuri construite în 1952 ca anexe ale unei rafinării de zahăr. Proprietarii sălii de alpinism Allez-Up, situată în apropiere, au decis extinderea business-ului printr-un proiect de regenerare care a presupus reconversia silozurilor abandonate. Cum au răspuns arhitecții biroului Smith Vigeant Architectes provocării de a reinvesti patrimoniul industrial cu o funcțiune cel puțin neobișnuită, vă invităm să descoperiți în paginile ce urmează.

Sonde ale trecutului industrial din Montreal, silozurile cu înălțimi de 45 de metri au devenit pilonii amenajării noii săli de cățărăt, conceptul având la bază un proiect de reutilizare creativă. Primul pas al intervenției a presupus un plan solid de rehabilitare, în cadrul căruia componentele existente ale fabricii au fost dezasamblate și îndepărtate, iar structura din beton armat consolidată pentru a putea susține noi etaje, goluri și sarcini. Datorită numeroaselor restricții cu privire la parametrii urbanistici, cea mai eficientă configurație pentru noul corp a fost forma dreptunghiulă. Astfel s-a reușit o optimizare a relației dintre clădire și sit, asigurând în același timp desfășurarea extensivă a spațiilor de cățărăt la interior. Unul dintre principalele obiective a fost acela de a integra silozurile în experiența oferită vizitatorului, astfel încât silozul cu numărul doi a devenit principalul punct de acces și nod de comunicare al complexului. Placajul de lemn care îmbrăca inițial interioarele a fost îndepărtat la primele nivele și refolosit în construcția mobilierului, precum și în placarea peretelui interior de la recepție. Urcând spre nivelurile superioare, momentan nefolosite, acesta a fost păstrat și poate fi observat în original. Corpul noii extensii a fost modelat după dinamica pereților de cățărare. Fațada principală se conturează sub forma a trei stânci solide, despărțite prin deschideri oblice. Angularitatea fațadei intră în dialog cu verticalitatea și soliditatea silozurilor, confirmând încă o dată jocul de contraste urmărit de arhitecți. Anvelopa metalică a clădirii apare ca

un tribut adus caracterului industrial și monolitic al sitului, în timp ce ferestrele masive, desfășurate pe toată înălțimea corpului, permit pătrunderea luminii naturale care inundă spațiul, creând un efect de crevase și goluri pe pereții de cățărăt și dezvăluind trecătorului suprafețele de la interior – o oază de culoare în centrul unui exterior metalic. Suprafețele de cățărare au fost proiectate și integrate cu grijă în limitele noii extensii. Pereții au fost vopsiți în alb ca o trimitere la munții de zahăr depozitați aici în trecut, iar pietrele multicolore de cățărare au fost presărate pe fundalul alb, adăugând un plus de culoare și de personalitate interiorului. Un alt obiectiv al reconversiei a fost satisfacerea nevoilor legate de sustenabilitate, motiv pentru care s-au folosit calitățile naturale ale spațiului cu privire la circulația aerului și eficiența termică. Respectând îndeaproape principiile bioclimatice, deschiderile au fost orientate pe axa sud-vest, pentru a maximiza retenția căldurii solare pe timpul iernii, iar forma alungită a silozurilor a căpătat rolul unui horn pentru ventilarea naturală a spațiului. Din momentul inaugurării, noua sală de cățărăt găzduiește zilnic peste 400 de vizitatori, impactul neașteptat determinând necesitatea unei noi intervenții, care va continua integrarea pereților silozurilor în suprafețele rezervate sportului. Și tocmai acest răspuns al utilizatorilor reprezintă motivul pentru care proiectul canadian s-a dovedit a fi una dintre rețetele de succes ale recuperării patrimoniului industrial și reintegrării sale în viața cotidiană. 📍

